ד. אגרת. בכתב יד בריטיש מוזאום 749[194] דף ב35-30א בשתמר קטע מאגרת ששלח אבולעפיה לאיש שאין אנו יודעים את שמו. שייכות האגרת לאבולעפיה מסתברת מהפיסקה בדף 33א "וישן מפני חדש תוציאו אז תתעדנו בה' אלהי ישראל ותאמינו בנבואת רזיאל בן שלואל הנק' אברהם בן שמואל". האגרת נשלחה לאדם שאבולעפיה לא ידע אם הוא מקובל או לא. אבולעפיה מביע נכונות להסביר לאותו איש את עיקרי הקבלה ולבאר לו את אי-ההבנות העלולות לנבוע מקריאה באגרתו. (דף ב34). אגרת זו מעידה, כיתר אגרות אבולעפיה, על פעילות תעמולתית רחבה, שאין לה אח ודוגמה באותה תקופה.

מבנה האגרת הוא אחיד: כל קטע ממנה מורכב מצירוף מסויים של עשר האותיות הראשונות ואחר כך פיסקה המסבירה נושא מסויים. קריאה בדפים הבודדים מלמדת שלפנינו החלק השני מהאגרת ומסופה. קטע מהמחצית הראשונה של האגרת נמצא בשני כתבי-יד זהים: כ"י מונטפיורי 316/2 א24-ב23 וכ"י קמבריג' ADD. 406 ב152-151. שני כתבי היד מכילים קטע שזהה במבנהו למה שנמצא בכ"י בריטיש מוזאום הנזכר.

הצירופים השונים תופסים מקום רב, אך השורות המעטות שאבולעפיה מפנה אל קוראו עלום-השם הן בעלות חשיבות רבה; האגרת מעידה על מתח משיחי שאבולעפיה היה שרוי בו בעת כתיבת האגרת; בכ"י בריטיש מוזאום 749 דף 33א הוא כותב "כי לולי שנתאמת לי באמיתות הנבואה שאנחנו בסוף הגלות לא הייתי משריח על אדם להשתכל בידיעת הדרך". בדף ב35 הוא מעיד כי הוא שרוי במצב נפשי מיוחד "ומפני היותי נחוץ ולחוץ בענין אלהי מעולה מאד מזה לא יכולתי לסדר מה שחפצתי לסדרו בהודעת האותות והמופתים אשר עלו בידי מאמתת הנבואה ומהותה ומאמתת הגלות וראש הגאולה". הנה יש כאן רמז ברור כי אבולעפיה חשב עצמו כמי שיכול לחולל ניסים; כך הוא רואה עצמו גם במקום אחר (דף ב34) "ידע שאני מתפאר ומתהלל בידיעת השם כאחד הנביאים הראשונים ז"ל בעלי האותות והמופתים". באגרת אין רמז לתאריך כתיבתה או מקום חבור האגרת.

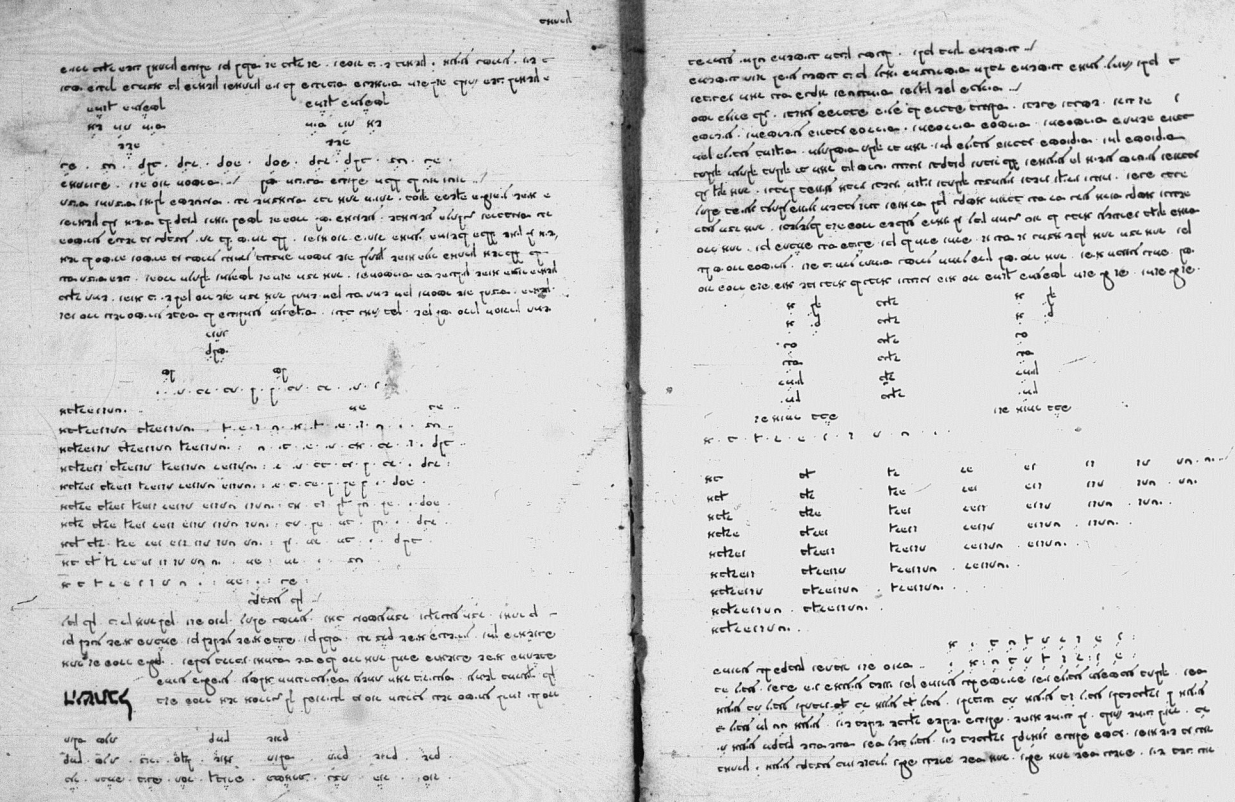

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ועוד ש"ב בדרך נמצא שצריך לשמרם עתה בכל מלבדו ובכל מדותיו ובכל מאמריו
וכל מנהגיו ובכל לבבם ובכל נפשם ובכל מאודם ובכל מדותיו ובכל מאמריו
עם מנה שעבר ונקבל לו ועם מנה שעבר נתבין מן נפלאי

לחם בבבא בלל הקבה הון ומן יחיח תענה עיי קמה
ל ו ש יב עון יח כמ כי כם ל

לקבב בנב נגל להה הון ומן יחיח תענה עיי קבב
לגב בגל נהה בון בזן ומחן זעגה חיו דיע
לגל בהה בון בזן המחן ומעגה מיי דכן
לקה בון נגן ומחן קעגה ניי לגיה
לון בזן נחן לעגה ביי לגיה
לזן בחן נעגה ביי לגיה
לחן בעגה ביי לגיה
לעגה ביי לגיה
לייי לגיה

קיג קב קיש קיד קק כב שה נל כעו

ידוע שכל מי שיראה שו בעולמו שנפש רגעי פרקים של מקרי מעשה בכל נפש
עמודים על עמודו יש לבבו לפ בגל ענינו מעמקו מלבבו מתרחק מלבבו בכל בנינו
לעש כנפש ויפתיל בדרך בה ובכל בעמדים לן מקרב שכחים בדרך השגה בגלגל ונעגל
כיו בגלגלים ובה ובמה בבר כיו מעשה בל לגבו בל גלגלים בעגלים שבחלו שבעגלים
ומעגל בחשבונו ויפתיל פרנסו ומעגלו ובל ומתמשר מלבדו בלגלגים מעגלים
שלמים ובכן בל מעגל

לבב בגל נבל נגל בכן בגן בגן ומחן חמי הגל
לגל בבל נבן בגן בגן בזן ומחן זעגי קיג
לבל בבן נגן בגן בזן ומחן בעגי קק
לבן בגן נגן בגן בחן בעגי כ
לגן בגן נגן בחן בעגי על
לגן בגן נגן בחן בעגי כ
לגן בגן נגן בחן בעגי לע
לגן בגן נגן בחן בעגי ך
לגן בגן נגן בחן בעגי
לגן קי קק קב כך פל מע ט כח

לבב בגב נגן בגן בגן בגן ומחי קיב
לגב בגן בגן בגן בגן בגן ומחי צע
לבן בגן נגן בגן בגן בגן ומחי פה
לבן בגן נגן בגן בגן ומחי ע
לגן בגן בגן ומחי ע
לגן בגן ומחי ע
לגן בגן ומחי ע
לגן בגן ומחי יע
לגן בגן ומחי
לגן צע פה עת קב מו כה

תעמי

אעפי שלבנים בתרגים ובנגים לבבר בשבה כמי לבעיר כל מלה ל בגיע מגרים
ובגלגל בגלגלי בגנב עבודי לך שצריך שבבר בל תחום ומחום עשו בפרקים
מעמדים כמעמדי פרקים עבדי ונתעבר כל עתה עתה עבדו לבבם מעבדים
ומלבם ונלבה תלבו בבם בבלבב ומשו בלעשבר שר מעשל שעבל לך מעמדים של
ומלבם ונלבה תלבו בבם בבלבב ומשו בלעשבר שר מעשל שעבל לך מעמדים של
תעבדו בשב שתבל שב לב בעבדבר ומלבם מם שב שב שב שבם שבל שבעמו בבם
בעבלו תלבים בשמרו ובעבדו ומעבל ומלבם תלבו ב מעבדו מבם לו בבם ובן בבלעבים
מעבלים מעבדים בבי מבב שבבבל בל מ ומ מבים שב שבבל בל בבו בבם שמבב ומבבל
בבלבם בבבבם מבבים ומבבים ומבבל בבל בבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
ובבבם בבבבם בבים ומבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
ובבבם בבבבם בבים ומבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
של בבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים

לבבב בבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבב בבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן
לבן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן בגן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כשתפרח

הנה כבר נשלם עד כאן מה שנכתב לתנ"ך המעולה בנגונים ונעימות הנכונים ונתנו אל מנגן הקול ע"פ
ונעשה בחכמה ובתבונה ובמדע רב שלא נמצא בשום ספר ובשום דרך עד עתה מנגנים אותו ונעשה נעים מנגנים
ונסתכל לכבוד עבדו אל בנין שלם בלבד שלא יפול ולא יכלה כי אור שלם ונעשה נעים
מנגנים ואין חקר בקבלה שום ידיעה לתוך ומתוך ומתוך שמקיף אבן מנגנים ומנגנים
בעולם שלמעלה בו ונעשה מנגנים ולתוך חקר בקבלה ורוח שמים חיים ומלא וחקרוהו לבדו כמו
שנלמד ונשמע ונלקח ונלמד מלבו ונעלמים מנגנים לעולם לבד חקר ליחוד לבדו
ונעלם

[illegible]

[illegible]

[illegible]